

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce, JUDr. Milady Tomkové a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatelky **O. S.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2006, č. j. 36 Az 61/2005 – 62,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 21. 9. 2006, č. j. 36 Az 61/2005 - 62 ve výroku ad. I. rozhodl tak, že zamítl návrh stěžovatelky ze dne 5. 6. 2006 na ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti, kterou podala proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 4. 2006, č. j. 36 Az 61/2005 - 38. Toto usnesení krajský soud odůvodnil tím, že stěžovatelka včas předložila vyplněný tiskopis o svých osobních, výdělkových a majetkových poměrech ze dne 18. 9. 2006, z něhož vyplývá její nevýdělečnost a nemajetnost, ale k výzvě soudu ze dne 12. 6. 2006 nesdělila, jakým způsobem a v jaké výši platí nájem ubytovateli či pronajímateli a jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení. Krajský soud proto dospěl k závěru, že stěžovatelka dostatečně neprokázala splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení zástupce z řad advokátů.

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě proti tomuto usnesení krajského soudu stěžovatelka namítala, že stále dobře nerozumí česky, a proto nemohla správně odpovědět na položené otázky ve formuláři vzoru 060 o. s. ř. Její zdravotní stav navíc není příznivý,

těžko proto shání práci a stále bydlí u kamarádky. Nepřítomnost právníka a tlumočníka přivedlo k jednostrannému hodnocení situace. Byly porušeny čl. 3, 4, 14, 15, 17 zákona č. 71/1967 Sb. Dále požádala o odklad účinnosti napadeného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnila stěžovatelka v kasační stížnosti a přitom neshledal vady uvedené v odst. 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Podle ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků.

Z ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. vyplývá, že první podmínkou pro ustanovení zástupce účastníka v řízení před soudem je předpoklad osvobození tohoto účastníka řízení od soudních poplatků. Druhou podmínkou je pak potřeba ustanovení zástupce k ochraně práv účastníka řízení. Z dikce citovaného ustanovení je tedy zřejmé, že obě tyto zákonné podmínky musí být splněny současně. Chybí-li jedna z podmínek uvedených v citovaném ustanovení, nemůže být účastníkovi zástupce ustanoven.

Pokud jde o první podmínku, krajský soud vyzval přípisem ze dne 12. 6. 2006 stěžovatelku, aby do 15 dnů ode dne doručení pravdivě vyplnila a zaslala zpět soudu přiložené „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“, jako podklad pro rozhodnutí o ustanovení zástupce z řad advokátů. Současně vyzval stěžovatelku, aby sdělila, jakým způsobem a v jaké výši platí nájem ubytovateli či pronajímateli a jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení s tím, aby svá tvrzení doložila listinnými důkazy. Stěžovatelka podle doručenky převzala tento přípis a uvedené „Potvrzení“ dne 18. 9. 2006, ale dále již reagovala nikoliv požadovaným způsobem. Tiskopis vyplnila a krajskému soudu sdělila dne 19. 9. 2006, že nemá žádné příjmy z pracovního nebo obdobného poměru či z jiné výdělečné činnosti, ani příjmy z hmotného a sociálního zabezpečení nebo jiné další příjmy. Neodpověděla ale na otázky, jakým způsobem a v jaké výši platí nájem ubytovateli či pronajímateli a jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení.

Především je třeba zdůraznit, že je na stěžovatelce, která dne 5. 6. 2006 požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o její kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 4. 2006, č. j. 36 Az 61/2005 - 38, aby prokázala, že splňuje zákonné podmínky uvedené v ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. Krajský soud ji přesto vyzval k tomu, aby prokázala, že nemá dostatečné finanční prostředky, jež jsou rozhodné pro posouzení předpokladu osvobození od soudních poplatků. Za tím účelem jí zaslal k vyplnění příslušný formulář a výzvu k zaslání již uvedených údajů, z nichž by pak čerpal skutečnosti potřebné k rozhodnutí. Jestliže stěžovatelka tento tiskopis vyplnila tak, že v něm vlastnoručně napsala své jméno, příjmení, datum narození a místo pobytu v České republice, proškrtla kolonky o příjmech z pracovního nebo obdobného poměru, ze samostatné výdělečné činnosti, z hmotného a sociálního zabezpečení, o osobním majetku a závazcích a u jiných okolností, které by mohly mít vliv na osvobození, uvedla, že studuje češtinu a léčí

si zlomenou ruku, potom postrádá smyslu tvrzení v kasační stížnosti, že v důsledku nedobré znalosti češtiny nemohla správně odpovědět na otázky ve formuláři vzoru 060 o. s. ř. Na druhé straně však stěžovatelka vůbec nereagovala na otázky, jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení a jakým způsobem a v jaké výši platí nájem ubytovateli či pronajímateli, ačkoliv je ze spisu zřejmé, že bydlela v soukromí na adrese P. 9, P. 569, kam jí byly doručovány i písemnosti. V tomto směru nejde o nepříliš dobrou znalost českého jazyka, ale o neuposlechnutí výzvy krajského soudu a nezodpovědný přístup stěžovatelky. Stejně tak není významné tvrzení stěžovatelky, že stále bydlí u své kamarádky. Je tomu tak proto, že toto sdělení učinila až po rozhodnutí krajského soudu o neustanovení zástupce a navíc jde o tvrzení zřejmě účelové, neboť v rozhodné době uváděla jinou adresu, kde bydlí, a to P. 9, P. 569.

V důsledku tohoto postupu neměl krajský soud pro své rozhodování k dispozici úplné údaje ohledně majetkových poměrů stěžovatelky a jiných okolností, které by mohly mít vliv na posouzení její žádosti, když stěžovatelka nedoložila, že nemá dostatečné finanční prostředky, jenž jsou rozhodné pro posouzení předpokladu osvobození od soudních poplatků. V důsledku toho, že nesplnila jednu ze zákonných podmínek pro postup podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s., krajský soud proto zcela důvodně neustanovil stěžovatelce zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti, aniž se zabýval druhou zákonnou podmínkou, kterou je potřeba ochrany práv účastníka řízení.

Nejvyšší správní soud proto z uvedených důvodů kasační stížnost stěžovatelky zamítl jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O kasační stížnosti rozhodl rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s.

O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť by to bylo nadbytečné, když samo podání kasační stížnosti má podle § 32 odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, odkladný účinek.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a ministerstvu vnitra žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu